

Послание от областното президентство: Великден

От Президент Денис Б. Нюншуондър

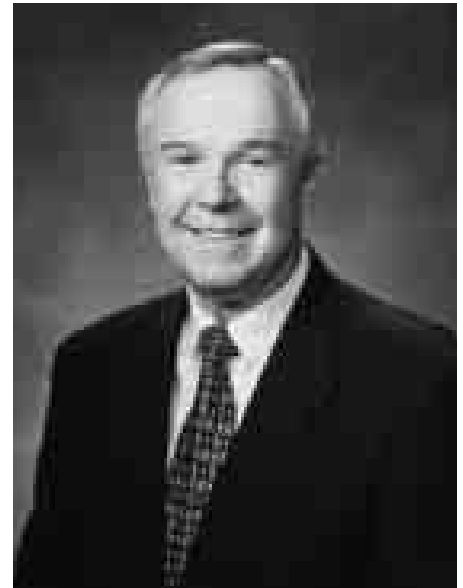
Великден, честването на възкресението на Исус, е едно от най-важните събития в плана на Отца за спасението на Неговите деца. Възкресението на Спасителя е същината на надеждата, защото е утвърждение на живота. На брата на Яред Христос отпреди Възкресението заявява: „Ето, аз съм Исус Христос. аз съм Бащата и Синът. В Мен цялото човечество ще има живот, и то завинаги, тъкмо онези, които повярват в Моето име”.¹

Възстановеното Евангелие на Исус Христос проповядва истинската значимост на възкресението на Христос. Първо и най-важното, Неговото възкресение, вечното сливане на духа и тялото Му, не само потвърждава, че Той възкръсна от мъртвите, но и че още е жив. След Своето възкресение Христос се явил на изплашените Си апостоли, като им показал ръцете и нозете Си и го поканил да пипнат тялото Му, „защото дух няма месо и кости, както виждате че аз имам.”² По същия начин Той поканил хората, на които се явил на американския континент, „да почувствате белезите от гвоздеите на ръцете Ми и на нозете Ми, за да узнаете, че аз съм Богът Израилев и Богът на цялата земя...”³ От съвременното откровение научаваме, че Христос има тяло от плът и кости също тъй осезаемо, както и човешкото.⁴ Пророкът Джозеф Смит дава следното трайно свидетелство за живия

Христос: „И сега, след многото свидетелства, които са били давани за Него, това е свидетелството, последното от всички, което ние даваме за Него: Той е жив! Защото ние го видяхме, тъкмо от дясната страна на Бога...”⁵

Възкресението на Христос има важно значение за цялото човечество, защото чрез силата му се осъществило всеобщо възкресение. Всеки човек, живял някога на земята, ще получи отново своето тяло в утвърждаване на живота отвъд смъртта. Апостол Павел потвърждава това всеобщо възкресение чрез своя въпрос: „О, смърте, где ти е победата? О, смърте, где ти е жилото?”⁶ Амулик, колегат-мисионер на Алма, учи Зиезра, че чрез смъртта на Христос ще „бъдат всички вдигнати от ... смърт.”⁷ Това обаче не е всичко, защото той потвърждава също, че дух и тяло „ще бъдат обединени отново в свършената им форма.”⁸ Наистина възкресението ще бъде тъй свършено, че дори косъм няма да бъде загубен.⁹ Каква надежда и увереност дава това на онези, чиито крайници са изгубили силата си и чиито ум и памет са били отнети от болест или от възрастта.

Възстановеното Евангелие уверява, че не всички ще дойдат от гроба в едно и също време или с една и съща слава. Редът на възкресяването и славата зависят от нашата вяра в Исус Христос и

Президент Денис Б. Нюншуондър,
президент на област Източна Европа

подчинението ни на принципите на Неговото Евангелие. Както слънцето превъзхожда славата на луната и звездите, така ще бъде и възкресението на човека.¹⁰

Думите на Самуил Ламанитът отразяват казаното от други проци от Книгата на Мормон, проповядващи, че силата на Христовото възкресение връща човек в присъствието на Господ. „Но ето”, казва Самуил, „възкресението на Христа изкупва човечеството, да, тъкмо цялото човечество, и го довежда обратно в присъствието Господне.”¹¹

От всички християни светиите от последните дни имат причина да ликуват в разширено знание за възкресението, дадено чрез възстановяването на Евангелието. Мои братя и сестри, като чествуваме този най-свят от всички празник, нека благодарим за обещанието за живот и за

свършената надежда, които Исус Христос отправя до нас чрез Своето възкресение. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Етер 3:14.
2. Лука 24:39.
3. 3 Нефи 11:14.
4. У. и З. 130:22.
5. У. и З. 76:22-23.
6. 1 Коринтяните 15:55.
7. Алма 11:42.
8. Алма 11:43.
9. Алма 11:44.
10. У. и З. 76; 1 Коринтяните 15.
11. Еламан 14:17. Вж. и 2 Нефи 2:10; 9:15; Алма 11:34 и 12: 8.

Нов областен директор на ОСЦ

От 1 ноември 2005 г. брат Хенри У. Козак от клон Котбус, клон Германия Дрезден, пристъпи към изпълнение на задълженията на директор на Образователната система на Църквата (ОСЦ) за област Източна Европа, като смени на този пост брат Манфред Шутце, който бе призван за президент на храма Фрайберг.

Брат Козак е на 42 години, женен е за Елке Дитрих Козак. Те имат

Брат Хенри У. Козак с жена си.

три деца. Брат и сестра Козак ще пристигнат в Москва заедно с 13-годишната си дъщеря Лиза-Мари през януари 2006 г.

До призованието си като съветник в президентството на клон Германия Дрезден брат Козак е служил като епископ и президент на кворума на старейшините.

Той има много разнообразни увлечения, но музиката му е особено скъпа. Затова често в свободните си моменти, в паузата между срещите

и събранията той свири на пиано. Брат Козак призовава младите хора да се занимават с класическа и народна музика и да пеят в хорове на някой район, клон, кол или окръг.

Последните 10 години брат Козак служи като координатор на ОСЦ, отговорен за програмата на ОСЦ в Германия, Полша, Чешката република и балтийските държави. ■

Улрих Рюкауер, Лиакхона, област Централна Европа, Германия.

Да оставиш наследство

Дмитрий Микулин

На 7 октомври 2005 г. Първото Президентство положи в Солт-Лейк-Сити основата на Библиотеката по история на Църквата, която ще бъде оборудвана по последната дума на техниката. Президент Хинкли каза за тази сграда следното: „Тук ще се намират събраните книги, брошури и други документи на на Историческата библиотека; целият фонд ще бъде разположен на стелажи с дължина почти 8 км. Тук ще бъдат събрани дневници, партриаршески благословии, фотографии и така нататък”.

Президентството на област Източна Европа призовава членовете на Църквата да напишат своята собствена история. Колко увлекателно е това! Каква прекрасна възможност за членовете на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни в област Източна Европа да обогатят църковните архиви с разкази за своя живот, които идните поколения ще четат и изучават!

Ние сме пионери в тази част на лозето на Господ. Често четем

историите на мормонските пионери, които укрепват нашата вяра. Те са ни оставили богато наследство! А сега е дошъл нашият ред да запазим ръкописното наследство за вашите деца и бъдещите поколения, та те да знаят за вашите изпитания, радости и вярата ви в Господ Исус Христос. Кой, ако не ние, ще напише за това?

В статията „President Kimball Speaks Out on Personal Journals”, публикувана в сп. *New Era*, президент Кимбъл казва: „Какво по-полезно бихте могли да сторите за своите деца и внуци от това да опишете историята на живота си, вашите победи над негодите, вашето изправяне след като сте паднали, вашето движение напред, когато това е изглеждало безнадеждно, вашата радост, когато накрая сте достигнали целта?”

Нека Духът ни напътства, когато ще пишем за най-важните събития в живота си. Помнете – Нефи пишел историята на малките плочи на Нефи. Вашата лична история може да стане кратък очерк за живота ви, написан на вашите собствени „малки плочи”.

А сега бихме искали да ви дадем няколко съвета, които биха могли да са ви полезни при изпълнението на тази задача. Помнете, че като записвате вашата история, трябва да бъдете максимално точни и кратки, но в същото време не бива да забравяте интересните подробности. Направете няколко копия на историята си и задължително оставете в себе си едно.

Ето още няколко съвета към онези, които пристъпват към тази работа.

1. Историята не бива да бъде твърде дълга.
2. Посочете пълното си име, дата и място на раждане, желателно е също да посочите името и датата и мястото на раждане на съпруга(та) и децата ви. Запишете датата и мястото на раждане на родителите и братята и сестрите ви.
3. „Малките плочи“ могат да съдържат сведения за вашия живот до момента, в който сте се присъединили към Църквата. Можете също да опишете чувствата си, събития и впечатления, свързани с вашето кръщение, посещение на храма, специални събрания, които сте посетили, а също да разкажете какво се е случило в живота ви след като сте се присъединили към Църквата.
4. Задайте си тези въпроси: Какво? Кой? Къде? Кога? Как? Например, когато сте срещнали мисионерите? Кой са били те? Какво впечатление се е създадо у вас за тях? Какво сте почувствали?
5. Напишете за своя духовен опит и моля, напишете вашето свидетелство.
6. Зафиксирайте всяко събитие, потвърждаващо растежа на Църквата във вашия район.

7. Ако имате фотографии, желателно е да приложите няколко от тях. По-добре е да не надписвате снимките на гърба. Напишете там номер, а на отделен лист напишете номера на всяка снимка и цялата информация, свързана със запечатаното на нея събитие.

Вършете всичко това с удоволствие и ще усетите радостта и щастие от тази работа.

Следващата стъпка е свързана с това как да оформите и предадете вашата история. Ето как бихме ви посъветвали да организирате вашата работа.

1. Номерируйте страниците.
2. Съберете листата в голям плик или папка.
3. На обложката напишете името си, района/клона, града и мисията.
4. Не използвайте тиксо, кламери и папки с механизъм за подшиване.
5. Занесете своите разкази в най-близкия център по семейна история на Църквата до август 2006 г.
6. Дмитрий Микулин, ръководител по семейна и църковна история на област Източна Европа или други лица, отговарящи за тази работа, ще съберат всички материали и ще ги изпратят до Департамента по семейна история и история на Църквата в Солт-Лейк-Сити.
7. За да предадете готовите документи по вашата история на служителя по семейна и църковна история, моля използвайте следния адрес за електронна поща: EEAHistory@ldschurch.org

В своето изказване „Мостове и вечни реликви“ президент Нюншундър отбелязва: „Ако не получи документално потвърждение, животът за едно-две поколения в значителна

степен ще се изтрие от паметта. Каква трагедия може да бъде това за семейната история! Знанието за предците ни формира нашия мироглед и ценности, които определят посоката и придават смисъл на живота ни”.

Братя и сестри! Нека Духът Господен ни благослови и напътства в тази най-важна мисия – да напишем историята на своя живот. Знаем, че така и ще стане. Той ни обещава Своята помощ, ако вършим онова, което Той ни е помогнал. Неговите обещания са истинни.

Желаем ви успех в тази увлекателна работа! ■

Дмитрий Микулин, сестра Ромел.

200 години от рождението на Джозеф Смит

Росица Крупева

На 3 декември 2005 г. в зала № 2 на Народния дворец на културата в София се проведе тържествено национално честване на 200-годишнината от рождението на основателя на Църквата Джозеф Смит. За празника бяха дошли над 1000 членове и мисионери на Църквата от България и Сърбия.

Първите редове и ложите бяха запазени за официалните гости – учени, преподаватели от Богословския факултет, директори на отдели в Министерството на културата, представители на престижни неправителствени организации и държавни институции и много меди. Членове и мисионери, дошли от различни краища на страната, се поздравяваха и прегръщаха.

Президент и сестра Джонсън представят програмата на честването.

Радостта от очакването на светлия празник витаеше във въздуха и правеше атмосферата още по-специална и вълнуваща. Хората разгръщаха с интерес новата брошура за дейността на Църквата в България, която виждаха за пръв път.

Тържеството започна с поздравление на президент и сестра Джонсън, инициатори и вдъхновители на събитието. Честването продължи с филмова презентация за живота и делото на Пророка, съчетана с вдъхновени музикални изпълнения.

Като фон на кръглата сцена зрителите гледаха „живи картини“, свързани с ключови моменти от живота и делото на Джозеф Смит, представени от членове на Църквата и мисионери. Те бяха облечени в специални костюми, каквито са носили

Сцена от театралната постановка.

WHERE'S THE CLOSING QUOTE?

съвременниците на основателя на Църквата сред обстановката, пресъздаваща атмосферата на XIX век.

Празникът продължи със забавни игри, танци, награди и празнична почерпка.

Когато накрая зазвуча химнът: „*За пророка ниш славим те, о, Боже,*“ всички станаха прави и запяха с хора. Духът в залата беше толкова силен, че извика сълзи на щастие и вълнение в хиляди очи. Вдъхновението беше дошло от вълнуващия разказ за съдбата на едно обикновено момче, което Бог избра, за да възстанови истинската Христова Църква на земята и чието дело днес намира милиони последователи по целия свят. ■

Росица Крулева, Българска Софийска мисия.

Конференция на окръг София

Росица Крулева

На 6 ноември 2005 г. в сградата на младежки културен дом „Средец“ се състоя конференцията на окръг София.

Проучватели и членове се бяха събрали в този слънчев ден пред сгра-

дата и с нетърпение очакваха гостите на конференцията – президентът на област Източна Европа Денис Нюншуондър и старейшина Рингър, президент Гиш от президентството на Българска Софийска мисия.

Събранието за проучватели и нови членове беше открито от президента

на окръг София Любомир Колев, който прикани присъстващите да се представят. Много проучватели и нови членове споделиха своите житейски истории, радостта и щастие, които изпитват, откакто са се присъединили към истинската Църква. Те изразиха също готовността и желанието си да служат на Бог.

Старейшина Рингър се обърна с топли думи към участниците в конференцията, казвайки: „Радвам се на светлината и топлината в очите ви. Като слушах свидетелствата ви, си спомних за деня на моето кръщение. Бих искал да направите същото и да концентрирате мислите си върху същия ден и отново да почувствате духа, който сте почувствали тогава. Сигурен съм, че ако сте достатъчно смирени, в живота ви ще преобладават светли и топли чувства. Не правете компромиси в живота си, защото те ще ви отклонят от истинския път, научете се да казвате „не“ на изкушенията. Вие сте ученици на Бог, опитайте се да предадете светлината на Евангелието на вашите съседи и приятели“.

В своята реч президент Нюншуондър подчерта колко е щастлив да чуе свидетелствата на присъстващите проучватели и нови членове. „Мисионерите ви учат на истината, но вие трябва да я почувствате и със сърцата си; свидетелството е чувство за истината“, каза той. „Нека сравним словото Божие със семе, посято в сърцето. Ако имаме опит в посадването и грижата за него, то започва да расте и душата започва да расте. Разбирането за истината се разширява и със сигурност ще берем плодове. Трябва да се грижим словото Божие да расте в нас, без грижа няма да

видим плодовете му. Затова е необходимо да изучаваме Светите писания, всеки ден да прочитаме поне по един стих. Писанията ни учат да се молим, за да разпознаем пътя, казва Алма. Светият Дух, третият член на Божеството, ни свидетелства за Небесния отец и за Сина. Неговото присъствие в живота ни е растеж, Той е Учител, Откровител и Водач в неща, за които още нямаме мъдрост да разберем. Духът ни дава свидетелството кои сме ние – деца на живия Бог. Той ни казва, че Бог ни обича и ни е дал план за спасение чрез Единението на Исус, за да можем да се завърнем в Неговото присъствие.

Всеки има нужда от приятел. За да имаме приятели в Църквата, трябва първо да се научим да даваме, да имаме призвания и отговорности, да служим един на друг. Ако не се отдавате, няма да откриете себе си. В Църквата ние растем, това е църква на обучението, четем Светите писания, за да разберем какво ни казва Бог.

Поздравявам ви, че сте прегърнали Евангелието, но това е само началото. Молете се и Бог ще ви открие истината. Пожелавам ви да имате силни свидетелства за истинността на Евангелието. Бог да ви благослови с вяра в живота!”

Следващото събрание на конференцията беше открито от президента на окръг София Любомир Колев, който благодари на сестрите за цветята, с които бяха украсили залата.

В речта си президент Колев припомни етап от историята на развитието на изкуството – класицизма, когато действителността се е рисувала с много детайли и картините

приличали по-скоро на снимки. И тогава се появила група художници, които започнали да рисуват по друг начин, те акцентирали не на детайлите от реалността, а рисували на платното своите чувства. Импресионистите Сезан, Мане, Моне, Ван Гог, Гоген рисували на платното мига, усещанията си. Изкуството на импресионистите било необичайно за хората и те отначало го критикували, защото не го разбирали. Но сега техните картини се считат за едни от най-великите и най-скъпи шедевори на изкуството. Трябвало време, за да се разбере новото.

По същия начин хората се отнесли и с едно малко момче, което видяло Бог и разказало за това на околните. В началото неговото свидетелство не било прието от религиозните общности и всички се обърнали срещу него. Но Джозеф не направил компромис с истината, не замълчал, а посветил живота си на възстановяването на истинската Църква, устоял вярата си и в затвора.

Сестра Божидарка, брат Настев, старейшина Гиш, старейшина Рингър говориха за такива важни неща, като подкрепата и любовта на Бог за нас, отговорностите ни и някои начини да преодолеем своите страхове и други трудности.

В своята реч президент Нюншундър каза, „Вярвам в събирането на Израил и че всяка конференция е едно събиране на Израил. Същността на Евангелието е Единението на Исус Христос. Това сме го знаели и преди да се родим, чуваме го често и сега. Обичам да сме заедно на конференциите. Това е като семейно събиране. Слушаме, за да получим съвет и

Президент Нюншундър говори на членовете.

отговор на въпросите си. Всяка конференция е едно ново начало за нас. Като излезете от залата, ще сте различни, ще сте научили и почувствали много повече. Тези, които присъстват, израстват в Евангелието; те са бъдещето на Църквата. Но не трябва да забравяме и жертвата на онези преди нас, които са се присъединили в трудни времена. Предназначението на Евангелието е да извади най-доброто от нас, защото всичко добро идва като резултат от любов и жертва.

И ние днес жертваме време, енергия, средства, като даваме десетъци и дарения от пост. Не трябва да забравяме, че всичко, което имаме, ни е дар от Бог. Десетъкът е нашата благодарност за благословиите, които сме получили, и Бог ще ни върне всичко, което сме дали”.

Росица Крулева, Българска Софийска мисия.

Дарения на Църквата за жертвите на наводненията в България

Росица Крулева

Вместо обичайното слънце и суша лятото на 2005 г. донесе тежки наводнения за много български градове и села край реки и язовири.

Много хора останаха без подслон, без покъщнина, без храна и без реална перспектива да се оправят сами пред лицето на приближаваща зима.

Светиите от последните дни не останаха безразлични към негодите, засегнали братята и сестрите в България. Църквата направи дарение от 200 000 долара, които бяха разпределени в сътрудничество с Българския Червен кръст сред 16-те най-засегнати села и общини – Благоевград, Дълго поле, Долни Богров, Ихтиман, Етрополе, Пазарджик, Русе, Монтана, Враца, Силистра, Плевен, В. Търново, Варна, Самоков, Оряхово и др.

На 24 ноември в село Дълго поле близо до Пловдив се състоя скромна церемония по предаване на дарение, като помощите бяха разпределени от доброволци на БЧК – индивидуални хуманитарни пакети с храна, одеала, постелни принадлежности, легла, чаршафи, дезинфектанти за най-пострадалите семейства, които от рано сутринта се бяха събрали на площада

Момент от церемонията по предаването.

Представители на Червения кръст разпределят даренията за жителите на с. Дълго поле.

пред сградата на кметството.

На церемонията присъстваше президент Джефри Джонсън, президент на Българска Софийска мисия, хуманитарната двойка на Църквата – старейшина и сестра Картър, представители на Червения кръст, кметът на с. Дълго поле, г-н Николай Виделов и колективът на общината. Много вестници и електронни медии бяха изпратили свои репортери да отразят събитието.

Местните жители бяха нетърпеливи да изразят благодарността си на дарители и да разкажат за преживяното нещастие. Снежана Рашкова и Диана Иванова бяха довели също и децата си, за да благодарят лично на дарителите. Добрина Маринова не знаеше нищо за Църквата и попита как би могла да научи повече за нейната дейност. Тодорка Рангелова разказа колко трогната е тя от жеста на братята и сестрите от Църквата, които със сигурност са се лишили от нещо и са лишили от нещо своите деца, за да нахранат и облекат нейните, и добави, че такова нещо, извършено в такъв момент, не може никога да бъде забравено.

Репортери от ТВ Европа и БНТ зададоха много въпроси за разпределянето на помощите и за бъдещите

хуманитарни планове на Църквата в България. ■

Росица Крулева, Българска Софийска мисия.

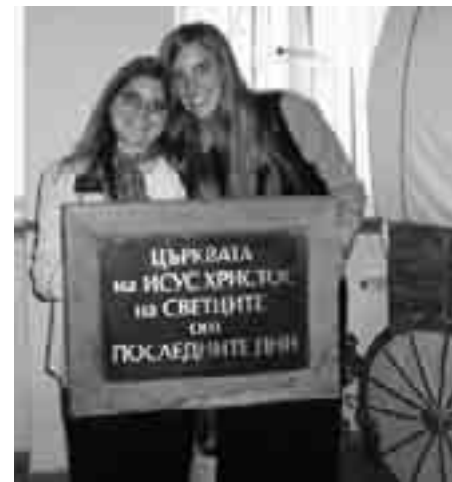
Вечер край огнището: Пионерите

Росица Крулева

На 24 юли 2005 г. в сградата за събрания на Църквата в София се състоя вечер край огнището, посветена на пионерите.

Залата беше преобразена в лагер на пионерите под открито небе, имаше каруца с покривало, огън до голямо дърво, а безброй разноцветни светещи лампички създаваха почти пълна илюзия за пейзаж под открито небе.

Президент Марио Георгиев поздрави с „Добре дошли“ всички членове и гости и след откриващата молитва и песен даде думата на първия говорител, брат Маслов; той припомни трагичните моменти в затвора в Картридж, където на 27

Момент от представянето на похода на пионерите.

Хорът на мисионерите по време на изпълнение.

юли 1844 г. разярена тълпа убива Пророка Джозеф Смит.

Презентацията за историята на Църквата бе прекъсната от поетичен рецитал на сестра Иванова и музикално изпълнение на китара от старейшина Голдуейт.

Разказът за похода на Запад продължиха брат Йонков, брат Пенев и сестра Рускова, след което всички, станали прави, вдъхновено изпяха химна „Смело, свети!“.

Много хора през годините са си задавали въпроса защо пионерите са се подложили на тези жестоки изпитания. Отговорът е един – направили са го за нас, за нашето спасение.

Президент Джонсън цитира У. и З., „да не се уморявате да творите добро“ и даде пример как една малка, но непризната грешка може да предизвика впоследствие големи нещастия. Той припомни как се е изпълнило едно пророчеството на Исаия (че в последните дни всички народи ще се стекат около хълма Господен), в деня, когато Бригъм Йънг размахал парче плат като знаме на хълма с форма на купол, откъдето се виждала пустинната долина на Солт Лейк. Химнът „Високо на върха, пак знаме се развява...“ възпява именно този велик миг.

Тук, в България, ние сме пионерите на Църквата и не може да позволим дребни проблеми да ни

попречат да градим царството Божие на земята. Да не се уморявате да вършите добро и помнете, че всеки ден, с малки неща, полагайте основите на велико дело. ■

Росица Крулева, Българска Софийска мисия.

Семейство за вечността

Росица Крулева

„Заповядах ви да възпитавате децата си в светлина и истина“ (У. и З. 93:40).

Димитрина била единствено дете в семейството. Спомня си, че като малка винаги е чувствала

липсата на братя и сестри и затова още оттогава си е обещала да има голямо семейство с много деца, които да живеят задружно и весело, да си помагат и да се обичат.

Съдбата я среща с Ануар на курсове по унгарски език. Тя е студентка във факултет „Славянски филологии“, а той учи специалност „Журналистика“.

Първите им срещи са в Народната библиотека, където тя се подготвя за докторантски конкурс, а той събира материали за дипломната си работа. Връзката им завършва с щастлив брак. Децата идват едно след друго и носят много радост, но и много грижи. Жилището става малко, заплатата на преподавател не стига, за да се покриват елементарните битови нужди на семейството.

„Социалните служби и държавните институции у нас са равнодушни към проблемите на многодетните семейства, а би трябвало да мислят в перспектива, да имат демографска

Сем. Хамзе с техните деца.

стратегия, да насърчават многодетните родители, защото след десетина години, ако няма активно младо поколение, няма да има кой да работи и да отделя средства за пенсионните и социални фондове”, споделя огорчението си Димитрина.

Но Бог никога не дава на децата си повече изпитания, отколкото могат да издържат и винаги намира начин да помогне на младото семейство, когато двамата са на границата на духовните и физическите си сили.

През есента на 2004 г. на вратата на семейство Хамзе почуква двойка мисионери на Църквата с въпроса „Вярвате ли Бог и имате ли нужда да получите отговор на

въпросите, които всеки си задава: „Кой съм аз, защо съм тук и какво ще стане с мен след смъртта?” Така семейството тръгва по тясната и стръмна пътека на истината, която води в присъствието на Небесния Отец – нашият истински дом.

Сега, заобиколени от грижите и обичта на братята и сестрите от Църквата, Димитрина, Ануар и осемте им деца се чувстват спокойни, щастливи и уверени в бъдещето. С радост градят своето семейство за вечността и заедно преодоляват изпитанията в земния си път, защото имат ясно свидетелство за великия план на щастието. ■

Росица Крулева, Българска Софийска мисия.

моноспектакъл по приказки на Ханс Кристиан Андерсен „Приказки от живота”. Залата беше пълна с членове и гости, дошли специално да видят и чуят любимата си актриса.

Шоуто започна с представление на клон „Младост” за съня на Лехий, озаглавено „Дървото на живота”. Младежите от клона бяха изрязали от дърво и нарисували сами декорите си. Най-много жар и себеотдаване вложиха в ролите си децата от клона, знаейки, че сред публиката има професионална актриса.

Темата за Рождество беше продължена и в коледните приказки за малки и големи на великия разказвач Ханс Кристиан Андерсен, които актрисата Богдана Вулпе представи за присъстващите деца и родители. Дълго време след края на спектакъла членове и гости на шоуто, събрани край коледната елха, искаха да поздравят актрисата, свързана с приказките от детството им, искаха автографи или си правеха снимки за спомен. ■

Росица Крулева, Българска Софийска мисия.

Роуд-шоу с професионално артистично участие

Росица Крулева

На 10 декември 2005 г. в сградата за събрания на Българска Софийска Мисия се състоя дългоочакваното коледно роуд-шоу, този

път с професионално артистично присъствие. Популярната театрална актриса Богдана Вулпе участва в шоуто с част от юбилейния си

Мисионери, призовани да служат от България

Гейл, Иоанна
Джон

От Българска
Софийска
мисия в мисия
Мериленд
Балтимор ■

WE ARE WAITING ON
THE PHOTO FOR THIS
MISSIONARY...
WE HAVE NOT RECEIVED IT YET.

Гости и членове искат автографи от любимата си актриса.

DOES THIS
HAVE A
CLOSING
QUOTE?